

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hasábos heti sorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, s többzetű
Hirdetések alkalmán az értekezési
díj a többi árértékűnek fel-
tétlenül minden kétfoldi be-
sátról 30 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában
foglalt újdonság sora 50 krajcár.
„Nyitlér” ben megjelölt kéle-
mény minden heti sora 30 kr.
Hirdetések felvételnek a kiadó
hivatalában, KUTASI I. könyv-
nyomdájában, valamint ZICHNER
MAN H. könyv. iróházában is.
Név nélkül vagy bérmontatásul
beküldött levelek nem vétel-
nek figyelembe.
Kéziratok vissza nem
adatok.

atásaira
mi is csak
ket veszünk.
magyar
CK
atrészek kifo-
intetében fü-
ddig ismert
és nem drá-
ótkávék.
ó minden fü-
a hol még
zlet es. fogyott
vetelj., mint
ingyen és bér-
S. pótkávé-
zenben:
ztáv ur.
PEST.
lló és szel-
en új építme-
en cél szerző
RIKAI
ÉNYTÁRSULAT
nyorkba
nyorkba
nyorkba
atindiába
xicoba
ellátás mellett
földközben
egkedvezőbb
ában Ven-
PAPIR
LONI
Pársban.
Dr. Ludwig
árnak,
tal a legm le-
ú volta, s ha-
fogva, s mert
előlyással birt
yítve.
a PARIS

Hogy van Kossuth Lajos *)

— A „Debreczeni”-nek és a „Népszászó”-nak
írta: Hely Ignác.

Valahányszor Kossuth Lajos látogatá-
sáról hazajövök, valóságos ostromot kell kiál-
lanom a szerkesztők — és hirlapírók ré-
széről. — Minden elképzelhető változtatban
kérnek, faggatnak: mondjak el nekik vala-
mit azokból a beszélgetésekből, miket leg-
nagyobb hazánkfiával folytattam; miről beszél-
gettünk leginkább? mit mondtott erről s er-
ről a dologról? miként vélekedik erről a tárgy-
ról, vagy arról az emberről? stb.
És a mily állhatatos az ő kérdezőskö-
désük, ép oly állhatatos az én válasdom,
mely következőképen hangzik: a gondviselés
megáldotta Kossuth Lajos t olyan
tollal, a minővel önk nem rendelkezik;
ha tehát ő szükségesnek vagy czélszerűnek
tartja, hogy valamely véleménye megírassék
és közzétessék, meg tudja azt tenni ő maga
jobban, mint bárki más: a mit pedig ő nem
tart a nyilvánosság elé valónak s csak bi-
zalmas beszélgetésképen mond el: megbecsát-
hatlan szerénytelenség lenne azt mégis nyilván-
osságra hozni.

Vannak, kiket e válasz kapacitál s
bekérel hagynak; de vannak mások, a kik
ekkor sem hajlanók megkegyelmezni, hanem
folytatják más meg más alakban a fagga-
tást, — hátha még sikerül kicsikarni be-
lőlem valami érdekelt lapjuk számára!

Ez u obbiak közt legleleményesebb Mik-
száth Kálmán, a ki, ezuttal például, látva
hogy sehogy sem boldogul, azzal fenyege-
tőzött: hogy ha nem beszélék el neki va-
lami érdekes részletet, akkor ő a maga szab-
bad fantáziájából fog meríteni, meg fogja írni
tárczájában, hogy azt hallotta tőlem, mi
szerint Kossuth Lajos immár meg van elé-
gedve politikai állapotainkkal, hogy rettenté-
sen megdicsérte Tisza Kálmán államférfi
bölcességét, stb. „Tessék!” — mondam —
gondolva magamban: csak nem fog olyan
bolondokat írni, de hatetszi is, nemakad olyan
bolond ember az országban, a ki elhiygye. De
ő bizony, a mint monda, úgy meg is csele-
kedte. Megírta mindazt a sok tréfás dolgot a
Pesti Hirlap tárczájában, megtoldván még az-
al, hogy egyttal Bekics Gusztávot is meg-
dicsértette Kossuth Lajossal.

Hát ez ugyan kissé mérész tréfa volt
az én t. képviselő társasamtól, no
de azért én még sem haragszom hirlapíróinkra,
mert jól tudom, hogy unszólásaik forrása
nem pusztá kíváncsiság, hanem inkább az a
meleg érdeklődés, melylyel mindnyájok, párt-
különbség nélkül, nagy hazánkfi és nyilatkozói
iránk viseltetnek s mert tudják, — hogy
Kossuthról írva, örömet szereznek olvasóinknak.

*) A Népszászó (pártunk egyik közlönyét)
eből az alkalomból is elirtarunk — pártfogásába
ajánljuk. Előfizetési ára egy ényvedre 1 frt, a mely a
Népszászó kiadó hivatalába Budapest, Kecskeméti
utca 6 sz. alatt, a Pallas részvénnyársaságos kü-
lendő. Szerk.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

„VESZENDŐ LELKEK.”

A depr. felolvasó kör tegnapi estélyén
Gáspár Imrétől olvasott Medgyaszai Evin-
lin, szintársulatunk heróinája egy 3 énekből
álló s „Veszendő lelkek” cz. verses elbeszél-
ést, melynek erős drámai hatása — a meg-
felelő előadás mellett — legfrappánsabban mu-
tatózott.

A viszony, melyben Gáspár Imre a „Deb-
reczeni”-nel van, igen természetessé teszi,
hogy még a tisztán esztetikai és etikai ala-
pon való méltánylástól is tartózkodva írjon
meg e lap kötelekébe közvetlenül nem tar-
tozó és így nem érdekelt egyén. E miatt nem
is igyekszik a sorok írója a hatás jelzésén ki-
vül mást konstatálni s e rovatban, mint más
felolvasók művel is tenni szoktuk, kivonaton-
san ismertetjük a verses elbeszélést, mert
erre a „Debreczeni” olvasói épp úgy, mint a
mű és a szerző is igényt tarthatnak.

Lássuk tehát a mesét.
Az elbeszélés hőse Radnóthy Sándor, a
fiatal író-nemzedék kiváló tagja, ki egyénileg
nemes, sőt nagyon is nemes, de kedélye és
szive nagyon is lágy.

Radnóthy egy színművel megnyerte a
Teleký-díjat, — elő is adták s nagy sikert
aratótt. Ezt ünnepli a vig írói és művészi tár-
saság a Szikszay-féle vendéglőben.

A jó kedv tetőpontján van. — De hát
hogy is ne, mikor olyan nagy valami az a
„Teleký-díj!” — Erről írja a szerző félg-
tréfásan, félig komolyan:

Ez oknak engedek én is most, midőn telje-
sítve a szerkesztőknek kérését, válaszolok arra
a kérdésre: hogy van Kossuth Lajos? és mi-
lyen az életmódja?

Hát ebben az egyben híven referált
Mikszáth is; igaz tény, hál, isten! hogy
ezuttal igen jó egészségben találtam „Kos-
suth apánkat”. — Mindennap, a kellemetlen
idő dacára, hosszú sétát tettünk a város
távolabb eső részeiben. (Hosszu évek óta
annyira megszokta a magányt, hogy sétái-
ban is kerüli a népes utcákat, azért igen
keves ember is van Turin városában, a ki
csak látásból is ismerné a nagy remetét,
holott immár több mint 25 esztendeje, hogy
ott lakik!) Megtörtént némelykor, hogy ama
távolabb eső részekben is egy csomó ember-
rel találkoztunk s ekkor rendszeren azt monda
tréfásan: lássa barátom, ez a sok ember most
csak azért jár-keel az utcán, hogy engem
bosszantson! Csak azért, semmi egyébért!

De e nagy „bosszuság” dacára mégis
megteszi minden reggel sétáját, mely némely-
kor két, harmadfél óráig is eltart. — (Séta
előtt télen-nyáron hideg viz en fürdik.) S eb-
ben a jó szokásában nem igen zavartatja ma-
gát az időjárás szélszelei által. Egy reggel,
midőn hozzám ment, hogy a rendes sétára
elkísérjem, záporként hullott az eső s midőn
erre figyelmeztettem, azt felelte: hát ez az
eső dolga, mi csak végezzük a magunkét s
menjünk sétálni.

Mentünk, át is áztunk bőrig, de ő föl se
vette, csak folytatta, míg kitélt az idő. —
Haza térve hamarosan átföltözködött s leült
a villásreggelihez, melylyel a gondos házi
asszony, kedves jó huja már készen várt
minket. A gyengéd szemrehányásra, hogy már
hogy lehet ilyen rossz időben kijárni, moso-
lyogva rámutatott ruháira, hogy azokon semmi
nyoma az esőnek

Abban is híven referált Mikszáth, hogy
Kossuthnak igen jól esett S o m s s i c h
Pál mult nyári látogatása; mert habár ifju
koruk óta egymással ellenkező politikai tá-
borban harcoltak, mindig tisztelték becsülték
egymást.

Az is igaz, hogy Kossuth szereti és nagy-
ra becsüli H e r m a n n Ottót, és botrány-
nak mondja, hogy e leggenialisabb s legma-
gyarabb tudósunk kimaradt az országgyűlésből.
Mindez igaz, a többi merő „fantázia” még pe-
dig a legvadabb fajtából. Hogy Kossuth mi-
kint gondolkozik Tisza Kálmán kormányzati
rendszeréről azt megtudhatjuk mindegyik —
nyilatkozatából, különösen pedig a „Gene-
rális” című iratából, mely a mult nyáron lát-
tott napvilágot. A mi pedig Bekics Gusztávot
illeti, akit Mikszáth barátom széles jövedyében
színtén jónak látott belevonni a Credobá, hát
arról bizony K o s s u t h elfeledkezett
meglemekezni.

Ennyit helyreigazítással. Egyebiránt meg-
jegyzem, hogy mikor valaki a hazából meg-
jegyem, hogy mikor valaki a hazából meg-

hozza látogatába, ő nem abban leli örömet,
hogy ő beszéljen minél többet, hanem inkább
arra igyekszik, hogy látogatóját meg b e-
s z é l t e s s e. Ily uton óhajtván értesülést
nyerni oly dolgok felől, miket az újságokból
nem lehet megtudni. Különös érdeklődést ta-
nusít mindig oly részletek iránt, mik népünk
jelen életmódjára, szellemi és anyagi állapo-
tára vonatkoznak. Ilyenkor órák g is elhall-
gatná az embert.

Igy például tüzetesen kérdezősködött je-
lenlegi választókerületem felől, melyet szemé-
lyesen is ismer (még emlékszik rá, hogy 1848-
ban Szegváron a vármegyebáz előtt beszédet
tartott) valamint átáljában a Tiszavidék álla-
pota felől. S midőn elmondám neki, hogy bi-
zony ott szép haladás észlelhető, hogy sok jó-
módu gazda található itt, ki a hajdani job-
bágyosztályból származik — valóságos apa-
i örömet láttam sugárzni arcán, s a benső ha-
zaíui meglegedés hangján mondá: hát m é
g i s c a k a n n e m i ú d v ö s n y o m a
a n n a k a 4 8 - n a k !

És most újból fölveszem a fonalat ott a
hol elhagytam.

Villás reggeli után, körülbelül 1—1/2
tájt, Kossuth rendszeren íróasztalához ül s dol-
gozik egy folytában ebéd óráig azaz esti 7-ig.
Ebéd után huga (özy. Ruttkayné) elkíséri dol-
gozó szobájába, beszélget, olvassa a hirlapokat
azután visszavonál, az „örög ur” pedig újból
hozzáfog a munkához s folytatja este fél utá-
ni 1-ig.

Hébe-korba ellátogat hozzá este egy te-
kejtékhez értő olasz ember. Ekkor felbesza-
kítja a munkát néhány óranegyedre, bemegy
a biliárd szobába (mely egyebiránt szintén te-
le van rakva könyvekkel és természettani
gyűjteményekkel) megbirkózik a taljánai a te-
keasztalnál (rendszerint meg is veri), azután
visszatér munkájához.

De hát mit s min dolgozik annyit? kérdi
az olvasó. No erre igazán nekéz felelni;
majdnem könnyebb lenne azt megmondani,
hogy mit nem dolgozik. Ott van mindene-
k előtt a sok magyar lap, mely eken előbb végig
tekint, nehogy a hazai élet valamely nevezte-
sebb mozzanata kikerüljön figyelmét, azoknak
lényegesebb részét el is olvassa. Nem hanyag-
olja el a külföldi sajtót sem. abból is olvas
egy-két lapot. Azután ott van a rengeteg sok
levél, melylyel a világ minden tájáról elhal-
mozzák, s a melynek egy részére felelnie is
kell. (Sajnáttal emlitem itt tel, hogy a hazá-
ból érkezők közt igen sok a kéregető
levél, a mi nem csak kíméletlenség, hanem
valóságos kegyetlenség az illetők részéről.
Számuzóttól, a ki 85 éves korában m u n k á-
j a után él pénzt kéri!)
Mindez csak k ö n n y e b b része az ő
foglalkozásának. Következik komolyabb része:
„Írtai” további köteleinek rendezése, ami
bizony nem áll pusztá összegyűjtésből és ki-
nyomatásból, mert ezzel ő be nem éri, hanem
előbb az olvasó elé varázsolja, feleleveníti azt

És megjönnek az aranyok.
De hát mit zengjek én drámául
Az én Muzsám íyet nem árul,
Elég nagy város Debreczen,
Pályázó köztünk is leszen.

De a multság tovább foly, ha bár ál-
mosodni kezd a jó kedvű társaság, a telvér
csigány-kompanya élénk mulatozását a szerző
így beszéli el:

De mig én össze-vissza itt
Beszélék, hagyva Szikszait,
A társaság már tűnve tűn;
Be vannak r u g v a gyönyörűn.
Egy két élez még csak hangzana.
Mint ez: A mű czime „N a n a”
De a kritika tilt: „N e, n e!”
„N i n i!” közönség kérdene
S az erkölcs nemesítő egylet
„N o, n o!” ekképen mordul egyet.
Vagy nem rossz epitáfiumnak
Melyet Radnóthyknak ajánlnak
S i y szól: „Faluuskán jött világra,
Vidám s boldog volt ifjusága,
Párisban a szép Pomponett
Egészséget, pénzt tönkre tett
És aztán meghalt, élni resten
S ásitva szörnyen — Budapestén.”

Mindennek van vége s vége van a mu-
latságnak is.
Radnóthy megy haza s elmélázik, mig a
város ligetben eső lakásáig ér.
De utközben egy nőt talál felig meg-
fagyva, megdermedve a hóban.
A r e g i t ö r t é n e t a l d o z a t a e n ő.
B o n n e volt. Egy gróf elcsábítá, de váltót

a kort, melyben emigrationalis iratai kelet
keztek s egy eleven egészségé forrasztja azo-
kat. mint fényesen bizonyítja az eddig meg-
jelent három kötet.

Azután ott vannak a hazai és külföldi
komolyabb olvasmányok, melyeket ő nem nél-
külözhet. Tudványa nem hagyja pihenni, neki
haladnia kell a haladó korral. S végre ott van
a természettudományok mérhetlen tengere,
melybe be-melyed mint a buvár s szedegeti a
szelbnél szebb gyöngyöket. Az üstökötől az
apró fuzálíg minden érdekli az ő fáradhatat-
lan, kutató elméjét.

Roppant sokat olvas; s megjegyzem,
hogy l a s s a n olvas, nem falja a könyveket,
mint sok modern tudós, mert neki szokása ír-
va, azaz jegyezgetve olvasni, valamint írva
gondolkozik is. Mindig tollal vagy rajzonnal a
kezeben olvas és gondolkodik, s amiut egy
gondolata jön, azonnal feljegyzi hol egy pa-
pírszeletre hol magára a könyv szélére. Jobb
szeretem, mikor ez utóbbit teszi, mivelhogy a
papírszeletekre tett jegyzeteket olvasás után
rendszen összetépi s a papirkosárba dobja,
mert — úgy mond — ilyenkor m a g á n a k
gondolkozik s nem másnak.

Ez az írva gondolkodás és olvasás, a
mi neki első ifju kora óta szokása, magyaráz-
za meg azt a jelenséget ami a történelem leg-
nagyobb alakjainál is ritkítja pártját, hogy irott
szava ép oly hatalmas, mint élő szava, hogy
irálya époly vonzó, elragadó és utánozhatatlan,
mint volt egyszer, s bizonyára lenne most is,
ha alkalom nyílnék reá, ékesszólása.

Válaszomat tehát arra kérdésre: hogyan
van Kossuth Lajos? abban összegezem: hogy
testileg és lelkileg oly erőben s egészségben
van, hogy ha valami véletlen eset nem jön
közbe, be fog teljesedni a nép jóslata, hogy
századik élet évét is elérí. Adja isten, hogy
úgy legyen!

— Országgyűlés. A képviselőház ülése decz. 14-én.

A képviselőházban Tisza, Orczy és Fa-
binyi miniszterek tegnap választották Eötvös
Károlynak az ősszeminisztériumhoz intézett in-
terpellációjára, a k a p o s v á r i v á l a s z t á-
s ú g y e b e n. Gr. Széchenyi Pál, betegsé-
ge folytán távol volt az üléstől, s így az in-
terpellációban, a közvetlenül ő hozzá intézett
kérdésekre nem válaszolhatott. Hanem ő he-
lyette Tisza Kálmán teti nyilatkozatot.

A miniszterek válaszait a képviselőház
azzal a kínos érzéssel hallgatta végig, mely
mindig erőt vett rajta valahányszor a kapos-
vári választás kérdése szóba kerül. Az ellen-
zéki oldalon ez a kínos érzés hangos és jogos
fölbátorodásban szokott kitörni; a kormány-
párt padjain pedig vagy a nyomasztó eszöndet
vagy egyeseknél erőszakot nem chalanceot
idez elő. Nem lehet azonban tagadni, hogy a
kormánypárton olyanok is vannak, a kik any-
nyira belelétek magukat a pártérdekbe, hogy
ez esetben is, szinte kejelegnek abban, hogy a
kormány oly ügyet véd, melynek a jog és

hamisított s a nő ki lett dobva, az élet nagy
piaczára Rongyokban, éhen futkos menedék
után, mely nincs sehol. Radnóthy megtalálja, ma-
hoz veszi a gyönyörű ifju nőt és — a becsü-
letes ember szerelme oltárhoz viszi a bukkott
nőt. — Itt az elbeszélés egy évet (lakzi és
keresztelőt évet) a repül.

A 2-ik ének a boldog otthon festésével
veszi kezdetét.

A boldogság nem tartós, hanem a demon
megjelenik. Az öreg Csendei gróf meghalt, fia
visszatért és Helen meglátta őt. Azt, a ki
végtelen szeretett, a kinek karjai közé dobta
magát, a ki elvette üdvét ezen a világon s a
kiért elkárhozott örökre.

Most már nem kell a boldog otthon, csak
ő, csak ő s mit neki férj szerelme, mit a hála
kötelességei, még az a gyermek se tartóztatja,
kinek Radnóthy szerelme adott életet.

Erős, hatalmas drámai jelenet foly le
Radnóthy és Helen közt. A gyermekben bizik
Sándor, hogy az visszatartja a bukkó nőt. Nem
tartja. Neki több az első szerelem, mely az
anyai érzést is elfojtja.

De végre is, tartóztatni nem lehet; a nőt
vonzza sorsa és:

Másnap kihalt a kedves éden . . .
Szomorú füz nem hajlik senkire . . .
A szelíd otthon tudja, mi a szegény,
Titkát a szél röpti messzire.
A hervatag lombok susogják,
Hogy hamar elszáll a boldogság . . .
Ember-szív álnokul szerez
És oly rosszak az emberek!
Pisztolylövés . . . mi zuhan úgy a földre . . .
Csak egy jó ember sorsa tölt be.

igazság elleni sérelmeit semmiféle okoskodással nem lehet eltakarni.

Mert akármit mondanak is a miniszterek s az elvek és a formák, melyek mögé bujnak, többé-kevésbé helyesek lehetnek, de az az egy megis tisztán áll mindenki előtt, hogy a kaposvári választás alkalmával jegyzőkönyvek hamisítottak, a szavazatok hamisan számláltak össze s a választók legfőbb jogai (hogy szavazatuk annak számítassék, akire szavaztak) megsértettek; tisztán áll, hogy a választók többség nem Széchenyire volt és megis Széchenyinek ítéltetett a mandátum; tisztán áll, hogy itt egy büntetésre méltó cselekvényről van szó, s nincs büntetés, tisztán áll, hogy itt sérelmet ejtetett a közérkölcson, és nincs elégtétel.

Ez oly tiszta dolog, hogy ezt mindenki tudja; s még az is érezni lehetetlen, a ki be nem vallja. S a kormányának az a nagy hibája, hogy már az első lépésnél nem utasított el magától mindent, ami később arra kényszeríthetné, hogy oly ügyet vedjen, melyre nézve a közlekedésmentet sem megnyugtató, sem kiengesztelő nem lehet, megboszlotta magát. Mert bármily ügyes választás is ki az ürügyeket, vagy mehetségek arra, hogy nem akar látni palástolni, sem szándékosan utját állani az igazságszolgáltatásnak, mégis ott lebeg fje föltt a gyanus és nincs oly „elvi magaslát”, hogy ez a gyanus még akkor is fölőtte ne álljon, hogy politikai kell-metlenségek elke- rülése végett, elmulasztotta a megsértett jog- nak védelmére kelni.

Eötvös Károly hosszabb beszédben le- merte a miniszterek válaszait — Eötvös Károly második felszólalása végén Deák Ferenczet állította szembe Tiszával, mint kinek életében ily dolgok a kormány által nem védettek volna. S ez az ellenzéki padokon nagy tetszést szült.

Gróf Széchenyi Pal lemondásáról a Neue Freue Presseben egy budapesti levél jelent meg, mely a lemondást bevezgett tény- nek mondja, s már az utódokra vonatkozó kombinációkat is fölelíti. A bécsi lap köz- leménye így szól:

Tegnap este képviselői körökben az a hír volt elterjedve, hogy gr. Széchenyi Pal k. miniszter egész formalisan lekötött s fel- kérte a miniszterelnököt, hogy lemondási kerelmét oly gyorsan, mint lehet legfelsőbb helyre terjessze föl. Hiteles információk szerint a hír teljesen megfelel a valóságnak. A Nemzet legutóbbi czafolata, akkor, mikor megjelent, még igaz volt. De mivel az orvosok ismetelve kijelentették, hogy a gróf betegsé- gének fokozódását tisztán a politikai műkö- désével járó izgalmak okozták s a teljes gyó- gyulás csak az nyugtatól való hosszú és fel- tetlen tartózkodással érhető el, a miniszter indította va érezte magát kollegái kerelmét da- czára fölmentését követelni. Az indokokkal szemben, melyekből ez elhatározás történt, nem szenved kétséget, hogy a lemondás elfo- gadatik s politikai körökben már sokat fog- lalkoznak a kérdéssel, ki veszi át a kereske- delmi tárczát. Azt állítják, hogy Tisza két erdelyi főúr közt fog választani; az egyik képviselő s már többször volt miniszterjelölt (gróf Bánffy Béla), a másik a közigazgatásban foglal el kiváló állást (báró Bánffy Dezső.)

Az orosz csapatmozgalmak. Bécsben erősen dolgozik a dementáló gép. Lembergi jelentésekre támaszkodva, alaptalannak nyil- vánítják azt, hogy a galicziai határon az utóbbi napokban az oroszok folytatták volna a csap- atoszpontositást. — Eppen egy valótlannak mondják azon hírt, hogy Albrecht főherczeg,

csapatának megtekintésére, közelebb Galiczi- ába, vagy Zaleski lovag, galicziai helytartó, Bécsbe utazik.

A Tirard kormányt, mely tegnapielőtt este alakult meg, meglehetősen közönyösen fo- gadják Párisban. Sőt a radikális sajtó határo- zottan meg is támadja, mert opportunistá jel- legűnek tekintti míg a monarchista sajtó igen hideg és várakozó magatartást követ. A Jour- nal des Debats meg van ugyan elégedve, de kegytelen elismerni, hogy a köztársaságiak egyesülésének álmát az új kormány sem való- síítja meg Hosszu életet senki sem jósol Tirard kabirétének.

Hogy mossák fehérre Görgey Arthurt?

Görgey István legújabb kötet. — (r. e.) Sohasem adott ki kevéssébb hí- les iratot kir. közjegyző, mint az, aki ezt a könyvet írta.

Mintegy két esztendővel ezelőtt egy há- rom kötetes nagy műnek az első része hgyta el a sajtót, melynek szerzője közelítően is- mert alakja id. Görgey István budapesti kir. közjegyző volt, a ki, mint honvéd-szá- dos küzdötte végig az 1848/49 iki harczt, majd annak lezajlása után büntetésből, mint közbaka másfél évet töltött a Haynau báró nevet viselő 57. számú sorogalozred 4. zás- lójában, s elég alkalma nyílt a szabadságharcz minden eseményét fölött szakfértakkal — hogy ne mondjuk -- katonai tekin- tely e- kkel elmeszeret folytatni.

Ugy látszik azonban, hogy legtöbbet er- tekezett bátyjával, a Világosnak világos árulójával, akit úgy akar tisztára mosni, hogy Kossuthot szeretne beszennyezni. Ezt kivált a most megjelent III. kötetben kísérik meg a legvakmerőbben.

A hazai közvélemény többsége ma is azt tartja, hogy a Kossuth és Görgey Arthurt közti viszonytól, e két férfinak jó egyetér- tésétől, vagy viszálykodástól függött a 49-ki Magyarorság bukása vagy boldogulása s el- döntötte ezt az egyiknek, Görgeynek árú- lása.

Görgey István szintén azt kutatja, hogy a két férfi közül ki mennyivel járult az egyetértés ápolásához vagy megbontá- sához.

S hogy bebizonyítsa Görgey tiszteletét Kossuth iránt, czitálja a tábornoknak Danja- nicshoz intézett, s 1849. márcz. 10-én kelt levelét. Ebben Görgey Arthurt kijelenti, hogy „egyedül Kossuth hisz a forradalomban, a hadseregben s önmagában. Egy antik tiszta jellem; kár, hogy nem ka- tonai.”

Lentebb pedig ugyane levelben azt írja Görgey: „Egyre van szükségünk! és ez: egyet- értés egymás közt és az elnökkel.” (Kos- suthal)

A fővezér kinevezése körül a legnagyobb határozatlansággal vádolja a könyv Kossuthot, akit a Görgey Arthurt vádjai csak emelhetnek és a kinek fényből még oly nyomorult em- ber-szörnyű dícsérete sem von le, valamint mint a minő a világios áruló

A tavaszi hadjáratok a tiszafüred por- oszlói töltésen való átkelest az ellenség hiu- sította meg: ledetven a Cserőhídját; a csegei hidepítést ellenben a Tisza hirtelen megáradása gátolá s mikor Görgey Kossuthhoz Debreczenbe ment, Kossuth a helyett, hogy a helyzetről komolyan értekezett volna vele — a könyv szerint — szineskedett; a mit felőle nem egyedül Görgey állit, hanem állította már Kovács Lajos is, a ki erről ennek e ötte négy

évvél értekezett „A béke-párt a forradalomban” című munkájában.

Madarász Lászlónak se Görgey, se Vetter nem kellett; azonban inkább ez utóbbihoz hajlott, mert neki — ugymond — katonai diktatúra nem kell.

Görgey tehát ekkor csak elmélet- ben volt fővezér akkor, a miért Klapka „National Krieg” című munkájában szemre- hányást tesz neki; s ha Görgey a nagy nehe- zen összpontosított erőket széjje oszlattú szük- ségesnek tartotta: ezt ő a haditerv kö- vetkeztében tette s általában véve a poroszló pozíciót épen nem állítja olyan- nak, a hol az ellenségnek csatát ajánlani le- hetett volna.

A magyar optimizmus kiváló példáját találja a könyv Kossuth április 12-i Tisza- Füredről keltezett levelében, a hol Bemnek tudtára adja, hogy „Az ellenséget (ápr. 10-én) ujjolag Vácznál vertük meg... holnapután (tehát ápril 14-én két nap alatt, Vácztól) felszabadítjuk Komáromot s így az ellenség hátába kerülnek Budán.” sőt mint a mű egyéb helyein olvassuk, Kossuth azt hitte, hogy be- vesszük Becest, megsemmitjük Ausztriát s képesek leszünk meg Lengyelországot is visz- szaállítani.

Görgey István szerint hibás volt Kossuth, hibás volt Szemere, hibás volt Klapka, hibás Bathyhányi Kázmér gr., stb. csak a nyomorult első nem volt hibás; az előbbieket közül az első neki valóban napoleoni aspirációkat tu- lajdonított, s mint Bayer munkája után tud- juk: Debreczenben az urak azzal a vérmes reményvel kecsgették magukat, hogy mihelyt a magyar a maga fővárosát győzelmesen visz- szavivja: Magyarország függetlenségét még An- glia is el fogja ismerni.

Kossuth ne ével ápril vége felé állítólag Budavarába óhajtott bevonulni s Görgey elő- tanura: bizonyos Kerek es honvédszá- dosra hivatkozik, a ki az ide vonatkozó ada- datokat Leiningen gróf szájból hallotta a nagysarlói csataterén, a tábornok mellett. Görgey — ugymond a szerző — nem követ- hette el és Deák Ferencz szerencsésebb keze által nem zetes király állítottak helyre.

Görgey István szerint a függetlenségnek egyéb körülmények vetettek véget. Kossuth maga hatalmazta fel Szemerét és Bathyhányi Kázmér grótot, hogy Magyarország koronáját egyik külhatalmasságnak ajánlanák fel. Sze- mere a küldetést elvállalta s komoly buzga- lommal járt el megbízatásában Hogy pedig Szemerének orosz dinasztiát nem sikerült Magyarországot királyi trónjába telepíteni Gör- gey szerint az nem a Kossuth elhívésének az érdeme, s nem az ápril 14-iki független- ség miniszterein mult, hogy be nem követ- kezett.

Az orosz intervencziót Görgey egyenesen a függetlenség kimondásának tulajdonítja, s Kovács Lajossal együtt Zichy Ferencz grófra hivatkozik (!) a ki a világios fejevételét után, mint osztrák főbiztos Nagy-Váradon tartózkodott s maga mondá, hogy a dinasztia és hvei Becsben későbbiek lettek volna egész a perszonal-unió határáig menni, hogysem az orosz intervencziót kellessék igénybe ven- niök.

De sőt a Görgey könyvéből egy jelenté- keny közjogi felfedezésről is értesülünk. A tábornok Kossuth előtt már 1848-ben Tisza Füredet felemeltette, ha vajjon nem lenne a

nemzet kiéllítve, ha a pénz és hadügy a bécsi miniszteriumnak enged- tetnék át? a mire Kossuth kitérőleg felelt.

E véleményét Görgey állitóltag már „Mein Leben und Wirken in Ungarn” című munká- jában 1852-ben előadta s ezek szerint az 1867-iki kiegyezés alapelve a közösügy nem a Deák Ferencz. hanem a Görgey agya- ban fogamzott meg először. Méltó úgy ilyen agyhoz.

Görgey jelen kötetéből tudjuk meg to- vábbá, hogy 1849. jun. havában Kecskeméthy Aurél egy „Való” című katonai szaklapot indított meg, hogy hány szám jelent meg, nem tudjuk, de a programja meg van a szerző becses gyűjteményei között.

Megtudjuk, hogy mikor Görgey Arthurt 1849. márcz. 9-én Debreczenben járt Kos- suth 200.000 frntnyi nemzeti jutalmat ajánlott fel neki.

Görgey visszaautasította, hanem kijelenté, hogyha szerencsésen fejezik be a hadjáratot, akkor a vegytanári tanszékét kéri a pesti egyetemen. Ugyanennyi nemzeti jutalmat aján- lott Kossuth Vetter tábornoknak, a ki azt el- fogadta, pedig — nem volt hazaáruló.

A könyv nyolczadik fejezetében foglal- kozik Kossuth személyes bátorságával.

„Hogy politikai merészége mondhatni vakmerősége mennyire ment, — írja Görgey István — az kiolthatatlan butékkal be van vesve Magyarország történelmének egyik érc- lapjára... De más a bátorság a zöld asztal- nál, vagy a forradalmas Bécsbe vonuló pozso- nyi országgyűlési küldöttségnek elén, vagy el- jenző magyar neptömegek közepett; és más a puskapor füstjében (Itt következik annak elbeszélése, hol es hányszor tette ki magát Kossuth veszedelmeknek s ebből a következtetés, hogy Kossuthnak meg volt a személyes bátorsága.) Kossuth személyes bátorságának folytatja a könyv — igen határozottan ki- vehető határa van.

Kimondom a szót, kimutatom a határt: Kossuth nem volt elszánva hazája ügyét végső esetben önön életével is megpecsételni. Lelke melyen megborzadt ott áll a komoly haza szeretettől, mely az embernek saját életét is csak annyiba veszi, hogy a kellő pillanatban oda dobja áldozatul vagy legalább habozás nélkül kockára tehesse a közügyért. Kossuth ellenkezőleg el volt szánva, ha harcuknak rossz vége lesz, minden körülmény közt el- menekülni, életben maradni. Nem akart meg- halni a hazáért.”

Gyönyörű logika! A svihák lelketlenség logikájának netovábbja! Kossuth gyáva a miért a külföldre menekült, hogy hazájának fenye- t, dícsőséget ott is szaporítsa, sőt magát 85 éves korában farszto munkával tartsa fenn. Görgey mártyr, a miért — hazáját elarulván, elment Ausztriába — nyugdíjat el- vezte!

A könyvről egyszer már tettünk említést. Befejezve a mostani ismertetést s csak azt konstataljuk, hogy a gaz árulóról nem a tör- tenetiro, hanem a testvér írt, az az író mentsege. A későbbi történetírás e könyv adatait, állításait is megfogja rostálni s szem- besíteni a többi kulfóvel. Így születik majd meg a forradalom okjektív története, a mely nek bizonyára jó nagy bélyegvása lesz a magyar Eftaltesz számára.

— Hahaha! bérkocsis? az már régen messzejjár ama derek ural, ki itt volt, mert az eligazította ám a dolgot, hogy ne várja az urficskát.

Egy eszme futotta át agyamat. — Mit fizet az a nyomorult megöletése- mért? — kérdem.

— Száz-száz forintot mindegyikünknek. — Tudjátok mit, én kifizetem nektek ez összeget, s bocssástatok el.

A banditák egymásra néztek. — Ez csak ígélet. — Ime, itt van tárczám! — mondám, háromszáz forint van benne éppen, vegyétek s adjatok utat.

A koldus mohón kapta el tárczátam s gondolkozni kezdett. Már remény támadt bennem, de a hiéna képű vén banya szólalt meg.

— Csak nem ettél bolond gombát Már- ton, hogy elereszd ezt az uracsot, ez a pénz ugyis a miénk, vegyézünk vele.

En egy szögeletbe léptem, hogy legalább hátulról fedezve legyek, s hirtelen zsebke- sem nyitottam ki, s erősen szoritám kezembe e gyenge védszert.

A három gyilkos, most mintegy határo- va, felém lépett. Ismét a vén asszony biztatta őket. — Ne teketörizsunk, surjatzok le!

Mindenik kezében kés volt, mit eddig észre sem vettem. Most volt az elhatározó perc.

A buta képű rabló ott hagyta az ajtót s nekem jött, de én e perczen, kétségbeeset- ten ugrottam neki, s zsebke- semet iszonyu erő- vel szurtam belé, s elakartam az ajtót érn.

A rabló hang nélkül összerogyott, kis- kisémet megtette hatását, szívet szurtam át, — de nem volt időm menekülni, mert a vén banya arczomba vágta kését, végig hasítva arczomat s uyakamat.

Iszonyú fájdalom fogott el, nem tudtam

A 3-ik énekben megismerkedünk Csendei Jenő gróffal. Bemutattatik pedig így:

Ah! itthon, itthon! ez a helyzet új. Kint tühető volt rongyos ing, lebu- j De itthon — szebb idöket elt át, Ifju dányknek nyujta példát, S ilyenkor a nagy operában — Asított Istenigazában, Hangzott a taps, repült a fütt, Foglalkoztatta párba-nyú. A welsi herczeggel leült, S ezer arannyal menekült. Ezerszer látta ba- l parée, Ballett és chambre separée. Lovát futtatta minden „túrffón”, És rendezett cotillont, S rá megszökött... Ilyen liont Hogy érhetett vón' durva börtön? Ott künn — igaz — nyomor fogadta, Lesújtott atya megtagadta, Bár elsimítá a bajt végre, Hogy a nevet szégyen ne erje

Helén fölkeresi őt a szállodában. A roué- nak egy izma sem mozdul a nó mindent felá- dok eseklézésére. Hidegen utasítja őt vissza; s nem szereti, unja a multnak emlékeit is, nem kell Helén sem szeretőnek, sem feleségnek. — Ide a szerző reflexiót fúz, mely így hangzik:

Ha szeret a nó — ne keresd te, Hogy tiszta-e ez a kebel, Vagy örülten s kétségbeesve Bánt követett — éretted el! Más elítélje, stujta végzet, Csupán te nem büntetheted, Angyala volna tán az égnék, S bukott, mert... téged szeretett!

A kínos jelenet a nó kiutasításával végződik. Most tudná már becsülni Helén azt a jó

embert, a kit öngyilkossá tett, de már késő, az már elveszett lélek

Ó is az lesz. A bün eljegyzi „veszendő lelek”-nek; belefekszik, mint nászi ágyba, sz élet sarába.

Mi lesz belőle? ... Azt tudja mindenki! ...

Az éneknek vége. A hatás nagy. A rész- vét még nagyobb és a veszendő lelkeket nem megvetjük, de megkönyezzük, mert az volt hibájok és azért buktak el, mert nagyon sze- rettek. — A mű tanulságát, a benne vissza- adott életnézetet (a modern világlájdalom böl- cseszete ez) a befejezést e két sor adja vissza:

Veszendő lelek! Egy mert jó s nemes, A más — mert veszni érdemes! Szombathy János.

REJTELMEK.

— Reg éay. —

Írta: SZALATNAY LÁSZLÓ.

Valahára kezem között vagy kölyök! Most nem szabadulsz, megesküdtem halálodra, nem feledtem el a börtönt, mit érted szenved- tem, nem érnéys anyád visszautasítását, most nem szabadulsz!

Vereim kezdett hülni, megvallalom, na- gyon rosszul éreztem magam, de erőt véve, kérdeztem:

— Ki ön? Mit akar velem? — Ki vagyok? .. Nem gyanítod? Hahaha!

En nagybátyáid vagyok, Champion Albert, az üldözött, a megvetett, a nyomorult.

*) A regénynek ez a része nyomdai tévedésből ki maradt az eddigi ki-lemények egyikéből. Az olvasó legyen kegyes a mult hétfői, 242-ik számu- ban megjelent 8. közlemény 2. hasábján, e sor után olvasni a jelen egész közleményt: „Az oldalszobából kilépett férfi hozzám lépett s gyűlöletteljes tekintetel vetre réám, mondá: „sat. Ezután olvasandó a mai közlemény s utána: „Nyissa ki hát a kapu” sat.

Szerk.

* Felolvasó

jegjobb színész és felolvasó szokott le- all a hangon kivü tagjelítés sat. egy- heté eszköze, a hang és tagjelítés, tást, ennek minde segítségével ér el- köztött ritkán t a Medgyasza a debr. felolvasókör Gásár Imrénék, szendő lelkek” cz- fel. épp oly kitün- mily kitünő színe- sőt elbeszélésben szomorú hangulatú szövegek a legdráma- alakja folyvást

A felolvasásban ma el; minden ki let- sítve Medgyasza Hatalmas fizikumi farszto feladat a dig sok dolgot a folásig megtöltő elvezetes estét; nevet olvasta p- véget ért estélye feld József kö- distinguált közö- vegül pedig perca- zessel jutalmazta

* A dobr.

vára, karácsony operette kerül sz- lasztmány szeren operettet kedveli körülbelül a legjo- Egy kis változato- nőnek egyáltalaba- nis által kellen- ajánljuk a közöns- * A város

jegyzőkönyve ma a megyeház nagy- * A arlezi

ujabbban gyorsan- tert, mindegy uya- mely már hosszab- * Színház T

zönség előtt — n o s z. cz. furesz Sándortól Ma s z y a e (Margit Sára), de különö- ki egy zsidó kor- képeztek az elő- szereplők közül (Pista) és Bogl- painé (Hajnalka) Ma — ismét m- „Eltévedt bárány b i n o k e l r a j á t e k c s a k h o l n a p r á g ” című ujdo- szombaton, vasár- Ebből folyak mo- dor — kitünő n- degszereplés vége- darabban lép fel- operetteben és a- szimben. Megje- szerződöttéssel- vártott mert már- szintársulatunkho-

magam védeni, s- azt éreztem meg- dalomba ment

Mi történt? Midőn feles- földön fekvé, val- Azonnal esz- eset, csendesen- csupa vér vagyok- met tapogattam- vértett.

Megkísérlém- felé menjek, mely- Gyenge volt- tön erőt adott s- Valamibe m-

kolték, midőn az- az egy szinten vé- Az általam- Keresztülé- ablakot. Szerencs- kinyitottam s az-

Ez még sem- iszonyu remülete- egy alak lépett- Borzadva ál-

saim vettek észre- Az általam- dön meglátott, gy- de felem jött.

En is felőst- — Ha isten- — rebeğim, s a- összerogytam

A leány ege- hangon mondá, fe- — Hala- tölem ne féljen.

Halásan szö- nek éreztem mag-

TEMETKEZÉSI INTÉZET DEBRECZENBEN.

Van szerencsénk a nagyérdemű t. ez. közönségnek szives tudomására hozni, hogy helyben számos év óta fenálló temetkezési intézetünket, tekintettel az e téren városunkban is tapasztalható fokozatos haladásra, a mai kor kívánalmához képest

egészen ujonnan rendeztük be.

Pontos és méltányos eljárásunk folytán szerzett bizalomnál fogva, melylyel a kegyeletes érteletű gyászoló felek intézetünket már eddig is kiváló pártfogásban részesítették és részesítik, tekintettel kívántunk lenni a n. é. közönség érdekére s intézetünkben kitünő minőségű, **első rangu gyári telepekről származó** sírkövekből

sírköveket állítottunk fel.

A sírköveket 6 forinttól felfelé, a legnagyobb választékban, lehető jutányos árban, **sőt gyári árban** bocsátjuk a t. közönség rendelkezésére.

Üzleti viszonyaink, széles körű előnyös összeköttetéseink és helyzetünknel fogva hangsúlyozni kívánjuk, hogy intézetünkben egyszersmind a leggyorsabbtól kezdve a legdíszesebbig

ÉRCZKOPORSÓ-RAKTÁRT

tartunk fenn, mely koporsók a helyben létező gyárunkban állítatván elő, ezek tekintetében sem az ár, sem a kiállításra nézve velünk senki nem versenyezhet; azon helyzetben vagyunk emélfogva, hogy érczkoporsóinkat 6 forinttól kezdve a legkülönbözőbb árban gyári áron szolgáltatjuk.

Elvállaljuk továbbá: **temetések rendezését**, hallottas kocsijaink a legszerényebb igényeknek is megfelelők; dísz és üveges kocsink a fokozottabb kívánalmakat is kielégíti.

Megjegyezzük egyúttal, hogy nagyobb temetéseknek **egyedül a mi intézetünk nyújtja azon előnyt**, hogy a temetések alkalmával a gyászoló családnak ingyen és **minden díj nélkül** bocsát rendelkezésére egy e célra szerzett **gyászkiéretti magán kocsit**.

Midőn ezeknél fogva intézetünket, mely az igényeket minden irányban egyedül kielégíteni képes, a nagyérdemű t. közönség szives figyelmébe ajánljuk, egyszersmind felelőjük, hogy intézetünkben a temetésekhez szükséges

mindennemű felszerelést,

mely ugy minőség, mint jutányosság tekintetében más helybeli készítményt jóval fölülmul, a legpontosabban szolgálunk ki. Kérve további nagybecsű pártfogását.

Tisztelettel

FODOR J. és GEBAUER

temetkezési intézet, — érczkoporsó gyár- és sírkövektár — tulajdonosok Debreczenben.

LEGJUTÁNYOSABB ÁRAK.

SZEDLÁK JÓZSEF

férfi-szabó

DEBRECZEN, Piacz-utca 2143. sz. a

Ajánlja mélyen tisztelt vevőinek és a t. ez. közönségnek az **őszi és téli idényre** dusan felszerelt raktárát mindennemű bel- és külföldi szövetekben, nemkülönben hazai gyártmányu brassói és gácsi posztokban szives megtekintés és megrendelésre.

Ajánlja továbbá

kész férfi-ruha raktárát,

melyben **szokott jutányos árak mellett**, nagy és szép választékban kaphatók — a saját műhelyében készült —

őszi felöltők, öltönyök, téli kabátok, köpenyek, utazó bundák

és egyéb férfi ruházatok.

Különlegességek!

a legújabb s legizlésteljesebb ékszerből s a legjobb minőségű zsebórákból

a karácsonyi ünnepek alkalmával

a legdusabb választékban érkeztek raktáramra.

Mit is azon kéréssel van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni: hogy üzletemet, ez újdonságok megtekintése céljából becses látogatásával szerencséltesse.

Kiváló tisztelettel,

Lőfkevíts Arthur és Társa,
órás és ékszerész.

Debreczen, főpiasz, a főposta mell tt.

Legfinomabb angol, ananász, jamaikai rumot, Császár keverék, Souchong, — Peccó virág theát, — angol theasüteményeket,

Francia és magyar pezsgő borokat, finom francia és magyar cognacot, valamint

Ementhali, Grói, Parmai, Eidami, Imperial sajtokat, friss őszi Liptói juhturót,

Mocca, arany Jáva, Cuba és Gyöngy kávékat (minden kávé-fajból kapható naponta, azonnal frissen pergelve), ajánl

Rickl József Zelmós
Debreczen.

Karácsonyi és Újévi

ajándékoknak

valamint minden más alkalmi meglepetésekre hasznos és czélszerű tárgyakat:

Porcellán, Chinaezüst, Bronze és Majolika

műkivitelű

újdonságokat,

valódi erfurti

MAKART-CSOKKROKAT,

több országos kiállításon éremmel kitüntetett

magyar gyártmányú

BRONZE és MAJOLIKA

mű különlegességeket

pontos kiszolgálat és szabott gyári árak mellett ugy a helybeli mint a vidéki nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánl

KASZANYITZKY ENDRE

előbb Kuhinka I. K.

Üveg, Porcellán, Lámpa, Háztartási és Diszeszközök nagy raktára Debreczenben.

Vidéki megrendeléseket pontosan és gyorsan teljesíték.

Pilzeni kiviteli ászoksör

az első pilzeni részvény serfőződéből
Nagybani eladás hordókban és palaczkokban.

A palaczkok töltésénél használt okszerű töltésmód a szénásv legparányibb veszteségét kizárja, miáltal a sör minősége és tartóssága különös jónak bizonyult. **Arjegy-zékek ingyen és bérmentve, vidéki megrendelések lelkiismeretesen eszközöltenek.**

Főraktár: SCHLEINCZ KAROLY és Társainál
Budapestén, VIII. stáczió-utca 47. sz.

Kapható Debreczenben: Kovács és Társainál Korona szálloda és Jónász L. központi kavéházában.

Felüzetési ara
Helyben és postán
Egy évre
Fél évre
Negyed évre
Nyomdai ár

Egyes szám
A lap szellemi részét
a szerkesztőnek tartja
a jogot. — A szerkesztő
mentve külföldön.

Előfizetési hely
CSATHY KÁROLY
kereskedésében és a ki-
adályban KUTASI IMRE
nyomdájában a postai
utján.

A j

Van-e a k
erkölcsi feladatna
berek, a kik ma
kormányzóknak k
niók és a jogot
De kik a magy
látszik, rég eld
mányzásukban se
Miért is zaklatja
lasztás a közle
nevezetes jelensé
nelmében? Tessé
leleteket, mit há
utóbb a hozzájuk
Nem látjuk-e öke
nemcsak elkövetik
szentesítik a bünt
parlamentii ülésbe
mintha igazságérz
földön, az erköl
törvény és a lel
csak üres szavak
nak! Avagy bocs
vagyunk a minis
irányában. Ő szük
ságot, hogy látsza
sen a csalást gya
tatja a jogot és t
jogtíró erőszakot.
választásban láttuk
bátorságának telje

Ez a mi ig
ki a halálra szurt
csak meg nem ren
penyét öltve maga
vében tagadja meg
alkalomszerűen hí
hogy a jövő, az a
róla beszélni fog.
volt-e egész politik
érzete és nem
kat az alkotmányos
rábra nem nézünk
napról, a mikor ta
rúlni Jeriehot és a
feladta az elveket,
dasági kiegyezés t
nak ismételt színje
vállalt kötelezettsé
végig menve a bos
nyein, a parlament
ígéretekkkel, le egé
bileumot meghala
hányszor láttuk őt
szerepében, melybe
vátkozva semmisíté
igazságra esküdözve
got, a jog szentség
nok furfangot, az e
el a bünt.

Ez volt ő mi
Tartuffeje, a szent
utólérhetlen típusa.

Jeles magyaráz
mérve az ő sajátos
ráló bizottság itélet
csak az ellenzéknek
kormányának veszed
ha az itélet által a
tézettnek nem tekin
állhat meg a minisz
és érdektelen bizony
teség lehet benne,
Eötvös Károly csatt
bizottság itélete és
ha komolyan veszté
függésben nem állan
megengednök is, ho
eljárása teljesen jog
a rá nézve kötelező
mint például jogszet
kérvény felszerelése
zett volna, — hát e
birtokának kérdését,
nak és az észszerűsé
járhat azzal a követ